

genanvendelsesinitiativer administreres af Rådet vedrørende genanvendelse og mindre forurenende teknologi (Genanvendelsesrådet). *Udviklingsprogrammet for renere teknologi* administreres i overensstemmelse med Akt 113 13/1 87. I medfør af aktstykket kan der ydes støtte til projekter inden for videnopbygning og -formidling samt gennemførelse af konkrete projekter med anvendelse af renere teknologi i virksomheder, institutter m.v. Med baggrund i vurdering af dels konkrete miljømæssige problemstillinger og teknologiske processer, dels områder, der er bredt anvendelige i de berørte brancher, herunder især områder, der domineres af små og mellemstore virksomheder med ens miljømæssige problemer, har der hidtil været igangsat konkrete projekter inden for:

Træ- og møbelindustrien, især lakering og imprægnering.

Jern- og metalindustrien, især lakering, affedtning, galvanisk overfladebehandling, bearbejdningsprocesser m.v.

Garverier, især chromfarvning.

Levnedsmiddelindustrien, især fremstilling af fiske-, frugt- og grøntsagsprodukter.

Endvidere vil der blive iværksat projekter inden for andre industrigrene, der anvender miljøfarlige stoffer. Det kan f.eks. være freon, klor, kviksølv og andre tungmetaller.

Endelig er der iværksat udvikling af et edb-baseret data- og informationssystem om renere teknologi, der skal kunne anvendes af virksomheder, myndigheder, teknologiske institutioner m.v.

Foruden den løbende evaluering af projekterne skal der i 1989 foretages en samlet evaluering af såvel økonomiske og administrative konsekvenser som de opnåede miljømæssige resultater af programmet. På denne baggrund skal der tages stilling til videreførelse af de enkelte elementer i programmet og opstilling af nye og supplerende elementer til fremme af anvendelsen af renere teknologi.

Styringen af udviklingsprogrammet er henlagt til Genanvendelsesrådet. Som led i styringen fastlægger rådet de brancher m.v., som udviklingsprogrammet skal omfatte. Rådet fastlægger endvidere den overordnede prioritering og tilrettelæggelse af indsatsen, herunder generelle retningslinjer for ydelse af tilskud.

Ad § 27.02.01. Miljøstyrelsen, § 27.07.01. Planstyrelsen og § 27.35. Skov- og Naturstyrelsen

Spørgsmål 4:

Kan der for de 3 styrelses vedkommende gives statistiske oplysninger om ekspeditionstidens længde i forbindelse med behandling af klagesager? Har ministeren planer om ændrede forretningsgange?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, Planstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan tilslutte mig, idet jeg kan oplyse, at der er nedsat en arbejdsgruppe i ministeriet, der undersøger mulighederne for generelt at nedsætte sagsbehandlingstiden i ministeriet:

»Miljøstyrelsen:

Miljøstyrelsen har ikke statistiske oplysninger om ekspeditionstidens længde i forbindelse med behandlingen af klagesager, idet man ikke foretager en løbende registrering af anvendt sagsbehandling på de enkelte sager.

I forbindelse med behandlingen af et lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven i foråret 1986 undersøgte man sagsbehandlingstiden for sager, der var behandlet i industrisektoren (nu kemiindustrikontoret) i Miljøstyrelsen i årene 1982-85. Undersøgelsen viste, at sagsbehandlingstiden skønsmæssigt kunne anslås til 4-8 måneder. En tilsvarende undersøgelse af kemiindustrikontorets sagsbehandlingstid fra 1986 har vist en faldende tendens.

Miljøstyrelsens sagsbehandlingstid skal bl.a. ses i lyset af, at styrelsen ofte er nødt til at indhente supplerende oplysninger fra de lokale myndigheder og de berørte virksomheder, og